

Ο θυμός καθ' εαυτόν είναι φυσικός. Όπως τα Ησυχαστής)

«Ο θυμός καθ'

εαυτόν είναι φυσικός. Όπως τα νεύρα στο σώμα. Είναι και αυτός νεύρον ψυχής και οφείλει να τον μεταχειρίζεται ο καθείς εναντίον των δαιμόνων, ανθρώπων αιρετικών, και παντός κωλύοντος από την όδόν του Θεού.

Εάν δε θυμώνεις κατά των ομοψύχων αδελφών ή, εκτός εαυτού γενόμενος, χαλάς τα έργα των χειρών σου, γίνωσκε ότι κενοδοξίαν νοσείς και κάμνεις παράχρησιν του νεύρου της ψυχής.

Απαλλάττεσαι δε διά της αγάπης προς πάντας και αληθούς ταπεινώσεως.

Διά τούτο όταν σοι έλθει θυμός κλείσε το στόμα σου δυνατά και μη ομιλήσεις εις τον υβρίζοντα ή ατιμάζοντα ή ελέγχοντα ή πολυειδώς σε πειράζοντα άνευ λόγου.

Ο άνθρωπος είναι πλασμένος ήμερος και λογικός και επομένως ο θυμός δεν αρμόζει ουδέποτε εις την φύσιν του, ενώ με την αγάπην πάντοτε ευδοκιμεί και υποτάσσεται. Με το καλό και με την αγάπην μπορείς να κάμεις πολλούς να ημερέψουν και αν κανείς είναι καλοπροαίρετος, τον κάμνεις ογλήγορα να συμμορφωθεί, να γένη Άγγελος Θεού».

«Μη ζητήσεις ποτέ σου να ευρείς το δίκαιον, διότι τότε έχεις το άδικον. Αλλά μάθε να υπομένεις ανδρείως τους πειρασμούς, οιοσδήποτε και αν επιτρέψει ο Κύριος. Χωρίς πολλές δικαιολογίες να λέγεις «Ευλόγησον»! Και χωρίς να σφάλλεις

να μετανοείς ότι έσφαλές. Εν επιγνώσει ψυχής και όχι απ' έξω, δι' έπαινον, να λέγεις πως έσφαλές και μέσα να κατακρίνεις.

Μη ζητάς εις τις θλίψεις σου παράκληση από τους ανθρώπους, διά να παρακληθείς από τον Θεόν. Μη νομίζεις ανάπαυσιν οπόταν ομιλήσεις, εάν ζητήσεις να ευρείς το δίκαιον. Το δίκαιον είναι να υπομείνεις ανδρείως τον επερχόμενον πειρασμόν διά να βγης νικητής καν έπταισες ή δεν έπταισες. Ει δε και λέγεις «μα διατί;» μάχεσαι τον Θεόν, τον αποστείλαντα λυπηρά διά την εμπαθή σου κατάσταση».

Πηγή: Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού-διδασκαλίες,

«Έκφρασις Μοναχικής εμπειρίας»,
εκδ. Ι. Μ. Φιλοθέου -Αγ. Όρος

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca